

«Ara és a França on es fa manifesta la desintegració social. Alguns ho voldran reduir amb una simplicitat populista a la qüestió ja quasi atàvica (l'islam que no s'integra) que ens porta a veure tots els mals en el mateix origen (abans va ser el comunisme; anteriorment els anarquistes, ara el suposat fonamentalisme islàmic... sempre hi ha un enemic per justificar els mals i les incoherències del sistema). El cert és que, un cop encesa l'espurna, probablement, només ens queda esperar per veure que triga en saltar i encendre la nostra banda del bosc. A menys que algú comenci a pensar i a prendre decisions que acabin amb la misèria d'un món que tenim a dins i ens neguem a veure».

+ Antoni Casals